

Զահրատ

Վահան

Վահան մը լոյս

Վահան մ'աննիթ գուտ գաղափար բորբ հաւատք

Հպարտ փոներ են կուրծքիս

Լուտանքներուն դէմ մոլեգնած աշխարհին

Դարանակալ խժգուծութեան դէմ անգուսպ

Մինչ մայթերէն իբր թէ

Հանդարտօրէն կը քալեն

Երագատես սուրբի նման անտարբեր

Իսկութեան մէջ ես կուրծք կու տամ հագարումէկ հարուածի

հագարումէկ թշնամանքի ու դաւի

Երբ հանդիպիք դուք ինձի

Թշնամի թէ բարեկամ

Մէկուն վրայ այս քաղաքին փոշեպաճոյճ մայթերէն

Մի կարծիք թէ մինակ են

անապաւէն անօգնական կամ անէն

Դուք որ օտար չէք նշմարեր հարկաւ վահանն իմ գօրեղ

Վահան մը լոյս

Վահան մ'աննիթ գուտ գաղափար բորբ հաւատք

Չոր հպարտ

Կուրծքիս վրայ դրօշի պէս կը բռնեն